

Środa: 19.01.2020r.

1. Utoczmy drugą kulę śnieżną – zabawa integracyjna rozwijająca motorykę małą.

- Dzieci, robią drugą kulę, potrzebną do skonstruowania bałwana w ostatnim dniu tygodnia.
- Zapachowa zima – zabawa sensoryczna.

Rodzic przygotowuje świeżą miętę w doniczce. Delektujemy się zapachem, próbujemy go opisać, do czego można wykorzystywać miętę (napar do picia, dodatek do deserów, wody).

- Gimnastyka poranna – zestaw VII (zestaw powtarzamy cały tydzień).

2. Dołóż wyraz – zabawa językowa.

Rodzic mówi początek zdania: W zimie... Zadaniem dziecka jest rozwinięcie zdania, np.

W zimie pada śnieg.

W zimie lepimy bałwana.

W zimie zjeżdżamy na sankach itd.

- Ale zima! – słuchanie wiersza Małgorzaty Strzałkowskiej.

Rodzic po dwukrotnym przeczytaniu wiersza zadaje pytania dotyczące jego treści:

Jakie zjawiska pogodowe wystąpiły w wierszu? (mróz, szron, śnieg, sople). Jakie zjawiska

pogodowe występują podczas zimy? Uczymy się fragmentu wiersza na pamięć. Można również wymyślić inscenizacje ruchowe do wiersza.

„ALE ZIMA”- M. Strzałkowska

Biegnie Zima po chodniku,
dmucha w nosy, szczypie w uszy,
a śnieg prószy, prószy, prószy...
Kap! kap! kapią z dachu krople,
mróz zamienia krople w sople
i na szybach szron rozkłada,
a śnieg pada, pada, pada...
Wrony kraczą: – Kra! Kra! Kra!
Już po rzece płynie kra!
Sroka na zajęcia łypie,
a śnieg sypie, sypie, sypie...
Kruk na sankach zjeżdża z górki,
w dziuplach kryją się wiewiórki,
a mysz woła do bałwana:
– Ale zima, proszę pana!

- Zimowa muzyka – improwizacja muzyczna do wiersza „Ale zima!”.

Dzieci przygotowują folię aluminiową, gazety, folię malarską, butelki plastikowe wypełnione kaszą (¼ objętości) i drewniane łyżki.

Rodzic czyta wiersz „Ale zima!” i pozwala dzieciom spontanicznie tworzyć „muzykę” w wybranych momentach.

Wskazówki do realizacji:

Biegnie Zima po chodniku (dzieci falują folią malarską)
w białej czapie i szaliku,
dmucha w nosy, szczypie w uszy, (zgniatają folię aluminiową na słowa: dmucha i szczypie)
a śnieg prószy, prószy, prószy... (osiem razy rytmicznie potrząsają butelkami)
Kap! kap! kapią z dachu krople, (dwa razy przesuwają łyżką po butelce na słowa: Kap! kap!)
mróz zamienia krople w sople (cztery razy uderzają łyżką w butelkę)
i na szybach szron rozkłada, (cztery razy uderzają plastikową butelką o butelkę)
a śnieg pada, pada, pada... (osiem razy rytmicznie potrząsają butelkami)
Wrony kraczą: – Kra! Kra! Kra! (trzy razy potrząsają gazetami na słowa: Kra! Kra! Kra!)
Już po rzece płynie kra!
Sroka na zająca łypie,
a śnieg sypie, sypie, sypie... (osiem razy rytmicznie potrząsają butelkami)
Kruk na sankach zjeżdża z górki, (dwa razy przechylają butelkę)
w dziuplach kryją się wiewiórki,
a mysz woła do bałwana:
– Ale zima, proszę pana!

➤ Lodowe kry – rozmowa na podstawie obserwacji.

Rodzic nalewa wodę do dużej przezroczystej miski. Wkłada do niej różne małe przedmioty: plastikowe klocki, drewniane guziki, szklane szkiełka, monety, watę, piórko, wykałaczkę. Dzieci obserwują, które przedmioty pływają, a które toną.

Następnie wyjmujemy przedmioty z wody i rodzic wkłada do miski

duży, płaski kawałek lodu. Dzieci obserwują i opisują, jak zachowuje się lód. Rodzic po kolei kładzie na lodzie małe przedmioty, a dzieci mówią, co się dzieje. Na koniec rodzic naciska kawałek lodu w różnych miejscach. Dzieci obserwują zachowanie kry lodowej. Chodzi o to, by dostrzegły podobieństwo doświadczenia przeprowadzonego w domu z sytuacją na rzece lub jeziorze, które jest pozornie zamrożone. Ustalają

zasadę, że pod żadnym pozorem nie można wchodzić na zamrożone zbiorniki wodne.

Przykładowe pytania angażujące myślenie dzieci: Jak myślicie, co się stanie, gdy do wody wrzucę plastikowe klocki, guziki itp.?, A co może się stać, gdy do wody wrzucę bryłkę lodu?, Jak myślicie, dlaczego lód nie tonie? Gdzie możemy obserwować podobne zjawisko?

3. Zajęcia popołudniowe

Zabawy „zimowe” – zabawy ruchowe z gazetami.

– „Łyżwiarze” – dzieci naśladują ruchy jazdy na lodzie przy muzyce (pod każdą stopą mają jedną gazetę).

– „Bitwa na śnieżki” – podrzucanie kulek z gazety.

– „Lawina” – dzieci przerzucają gazetowe kule z prawej do lewej ręki. Na hasło: Lawina! podrzucają kule jak najwyżej, jednocześnie wyskakując do góry, następnie jak najszybciej kucają, chroniąc rękami głowę przed „lawiną” z kul.

– „Coraz większa kula” – uczestnicy zabawy naśladują toczenie kuli śnieżnej: kucają lub nachylają się i turlają kulę z gazety przed sobą.